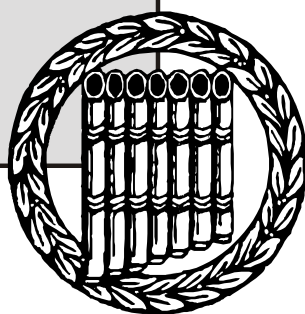

KMENOVÉ NOVINY OS

Občasník kmene dospělých

1

březen
2005

ročník 9

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Koláž Helena Jechová – Makamza Malá strana „Radnické schody“

OBSAH

KMENOVÉ ZPRÁVY

- Ze zápisů náčelnictva
- Ze skautského světa

Z KLUBŮ

- Předvánoční posezení
- Pražská družina SO
- Skauti hledají pravých pokladů
- Doutná i hřeje
- Setkání generací v Kouřimi
- Roudničtí oslavovali
- Oldskautský potlach v Prostějově
- Tábořská „charita“
- Příběnice, místo dávných setkání
- 90 let skautingu v Klatovech
- Setkání oldskautů v Lovosicích
- Vánoční posezení v Ústí n.L.
- Ještě jsme tady 74. klub K. Vary

PRO ZAMYŠLENÍ

- Betlémy, tradiční symbol vánoc
- Medvěd kráčí dál po sk. stezce
- Západočeské jamboree
- Malá strana
- O vzniku naší státní vlajky

RŮZNÉ

- Jaký ve náš klub ?
- Výprava za houbami
- Náčelnická pošta

RESUMÉ

PŘÍLOHA

- Ročenka kmene OS 04 B

Když se hovoří a píše o Malé Straně, všichni se shodují o její magičnosti. To je samozřejmě velká pravda. Ale já bych si chtěl vzpomenout na všechny ty lidičky z Malé Strany, které jsem denně potkával. Nemohu je nazvat jinak než „lidičkami“, protože byli nějací lidšější, vstřícnější, pozornější než ostatní Pražané. Samozřejmě bych se mohl chlubit, že jsem potkával pana Zrzavého, Sudka, Wericha, Trnku, Kohouta, všechna ta hrabata, knížata atd. Všichni jsme znali místa, kudy chodívali a kde sedávali. Malá Strana totiž nebyla obyčejnou čtvrtí, byla to svým způsobem a životem něco -jako malá dědina. Všichni se znali, všichni o všech něco věděli.

(Výňatek ze stati Malá Strana od P. Štěpánka z publikace „Intimní doteky Prahy“ od malíře Roberta Kessnera. Kniha více jak třiceti kreseb, každá doprovázená vzpomínkou či vyznáním známé osobnosti.)

KMENOVÉ ZPRÁVY

Výběr nejdůležitějších zestručněných zpráv

Zápis 1. zasedání Náčelnictva kmene OS (NOS) 23. října 2004 Kutná Hora

Přítomní: bratři a sestry: Jan Adamec, Ivo Fišera, Hana Kaprálková, Vladimír Köhler, Vladimír Stránský, Jiří Žáček, Jaroslav Chládek, Julius Müller, Ladislav Marek, Zdeněk Maxmilián, Jiří Fuksa, Tat'ána Rudolfová, Jiří Horňák, Čestmír Janata, Luboš Lehký, Jiří Klikoš, Josef Richter, František Hron, Jiří Wolf, Jaroslav Frič, Vladimír Stöhr, Marek Matýsek.

Druhý den Sněmu OS (23.10.04) svolal nový náčelník kmene OS na sněmu zvolené činovníky náčelnictva OS včetně zástupců jednotlivých krajů k 1. zasedání Náčelnictva

Výsledek 1. zasedání NOS:

1) 2. zasedání NOS se uskuteční v pátek 5.10.2004 od 9.00 hod, v Hradci Králové - Kuklenách. (přítomný br. Chládek z klubu OS Kukleny souhlasí). Hlavními body jednání UNOS bude příprava funkčního a personálního obsazení jmenovaných členů NOS a Programové prohlášení náčelnictva OS.

2) 3. zasedání NOS se uskuteční 13. 11.2004 v Praze (zasedání se mělo konat na ústředí Junáka, zasedačka má malou kapacitu); br. Müller proto nabídl a vyjednal zasedací místnost Pražské rady Junáka.

3) Br. Chládek předal zápis ze 3. zasedání nositelů zlaté Syrigy, bude projednán na příštím NOS.

V Chlumci n.C 1.11.2004.

náčelník OS Vladimír Köhler - Mika v.r.

Zápis 2. zasedání náčelnictva kmene OS (UNOS) 5. 11. 2004 Hradec Králové-Kukleny

Přítomní bratři a sestry: Hana Kaprálková, Jan Adamec, Ivo Fišera, Vladimír Köhler, Vladimír Stránský, Jiří Žáček

Program ■ Vytvořit organizační schéma náčelnictva OS ■ Navrhnout personální obsazení jmenovaných funkcí náčelnictva OS ■ Připravit návrh nového programového prohlášení ■ Zvážit personální obsazení vůdce LŠ OS ■ Program byl bez připomínek přijat.

1) Organizační schéma UNOS:

Náčelnictvo provedlo rozbor funkčnosti starého organizačního uspořádání náčelnictva a doporučuje následující uspořádání funkcí nového náčelnictva OS:

Na 6. sněmu OS byli zvoleni činovníci náčelnictva s hlasem rozhodujícím:

Náčelník	Vladimír Köhler	Chlumec n.C
Místonáčelní	Hana Kaprálková	Kutná Hora
Místonáčelník	Vladimír Stránský	Turnov
Zahraniční zpravodaj	Jan Adamec	Žamberk
Výchovný zpravodaj	Ivo Fišera	Hostinné
Tiskový zpravodaj	Jiří Žáček	Praha

2) Personální obsazení jednotlivých funkcí:

Kandidátní komise předložila UNOS řádné „návrhy kandidátů“ na jmenované funkce NOS a po zvážení UNOS rozhodlo následovně: ■ Duchovní rádce kmene ■ Organizační zpravodaj ■ Tajemník NOS

Usnesení 2-1 UNOS navrhuje do jmenovaných funkcí: ■ duchovního rádce kmene OS br. Františka Radkovského s hlasem poradním ■ organizačního zpravodaje NOS br. Jiřího Kalendu s hlasem rozhodujícím ■ tajemníka NOS br. Vladislava Jecha s hlasem poradním.

3) Programové prohlášení Kmene OS

Usnesení 2-2 Náčelnictvo kmene OS rozhodlo ponechat původní text vypracovaného návrhu zveřejněného na zasedání 6. kmenového sněmu beze změn.

4) Lesní škola OS Náčelnictvo provedlo stručný rozbor situace LŠ OS s tím, že řešení osoby vůdce lesní školy bude až po zasedání výchovného odboru.

V Praze 6.11.2004. Zapsal: J. Žáček

Ověřil: I. Fišera

Zápis 3. zasedání náčelnictva kmene OS (NOS) 13. 11. 2004 Praha

Přítomní bratři a sestry: Vladimír Köhler, Hana Kaprálková, Vladimír Stránský, Jan Adamec, Ivo Fišera, Jiří Žáček, Vladislav Jech, Pavel Husník, Miloslav Moravec, Julius Müller, Čestmír Janata, Josef Richter, Vladimír Stöhr, Ladislav Marek, Bohdan Poláček, Jiří Klikoš, Miloš Gurecký, Marek Matýsek, Jiří Horňák, Luboš Lehký. Omluven: Miroslav Kubát, Jaroslav Frč.

Proběhlo jednání o složení náčelnictva kmene OS s hlasy rozhodujícími a poradními, které vychází z výsledků voleb na krajích a na kmenovém sněmu v Kutné Hoře: 14 volených krajských zástupců a 6 volených členů UNOS; K tomu náleží dále dva členové delegovaní, a to zástupce Svojsíkova oddílu (dle sdělení vůdkyně SO zůstává Miroslav Kubát) a zástupce Historické komise Junáka (br. Julius Müller). Dle rozhodnutí sněmu zůstává funkce duchovního rádce a NOS má dále na pořadu ustanovit funkce tajemníka a organizačního zpravodaje tak, aby všechny tři činovnícké funkce personálně obsadil. K dřívějším dalším členům UNOS uvedl br. náčelník: UNOS, nenavrhuje nadále jmenovat zpravodaje pro legislativu a zpravodaje pro historii a dokumentaristiku doporučuje přeradit do týmu (odboru) br. J. Müllera (s upozorněním, že po projednání dalšího výhledu HK v náčelnictvu Junáka by mohlo dojít ke změně), k funkci hospodáře UNOS je navrženo přizvat jej „jako hosta“ do doby, kdy se upřesní způsob vedení hospodářských záležitostí NOS; UNOS rovněž nedoporučuje nadále vést činovníky ve funkci asistentů, avšak zařadit je do příslušných odborů, které povedou volení nebo jmenovaní členové NOS. Po obsáhlé diskusi byla přijata následující usnesení:

Usnesení 3-1 NOS schvaluje bod č. 1 zápisu z 2. zasedání UNOS obsahující jeho složení s tím, že zástupce SO a HK mají oba hlas rozhodující z titulu delegování. Dále schvaluje jmenování duchovního rádce kmene OS s hlasem poradním a tajemníka NOS rovněž s hlasem poradním; nakonec schvaluje jmenování organizačního zpravodaje s hlasem rozhodujícím. 17:0:0

Usnesení 3-2 NOS schvaluje jmenování br. Fr. Radkovského duchovním rádcem kmene OS. 16:1:0

NOS schvaluje jmenování br. Jiřího Kalendy organizačním zpravodajem NOS. 17:0:0

NOS schvaluje jmenování br. Vladislava Jecha tajemníkem NOS. 17:0:0

Usnesení 3-3 NOS souhlasí se zněním „Programového prohlášení NOS“ ve znění, jak je součástí 2. zápisu UNOS s názvem „Příloha: UNOS 02-1“ s datem tohoto zápisu, tj. 13. 11. 2004. 17:0:0

7. Lesní škola OS 2005 byla diskutována na základě skutečnosti, že je připraven koncept projektu, který bude moci vybraná org. jednotka Junáka (s níž NOS sjedná tuto výchovnou akci) předložit na Ústředí Junáka. Zásady projektu jsou následující: konání po 4 víkendy tak, aby byly prodloužené svátky a nebylo třeba vybírat dovolenou více než 2 dny. Za vůdce je navržen br. Ivo Slavíček. Po dalším vysvětlení podaném br. Ivo Fišerou přijal NOS následující usnesení:

Usnesení 3-4 NOS souhlasí s tím, aby vůdcem LŠ OS byl ke schválení OVCIN navržen Ivo Slavíček. 15:2:0

NOS souhlasí s tím, aby zástupcem vůdce LŠ OS byl Vladimír Stránský. 16:1:0

NOS souhlasí s tím, aby dalším zástupcem vůdce LŠ OS byl br. Jiří Žáček. 13:4:0

8. Sbor nositelů Zlaté Syringy žádá, aby všichni jeho nositelé dostávali zápisy z jednání NOS, resp. ÚNOS.

Zápis byl schválen po hlasitém přečtení ve 12.50 hod. 17:0:0

V Praze dne 13.11.2004.

Zapsal: V. Jech v.r.

Na jednání byly dohodnuty **termíny plánovaných akcí 2005**

8.3.	5. UNOS	Kukleny 9,00
8 - 10.4.	6. NOS	dohoda dodatečně (Pardubice)
20. - 22.5.	kmenová porada	Kutná Hora
7.6.	7. UNOS	ústředí 9,30
20.9	8. UNOS	ústředí 9,30
14. - 15,10.	9. NOS	dohoda dodatečně
6.12.	10. UNOS	ústředí 9,30

ZE SKAUTSKÉHO světa

37. EVROPSKÉ FÓRUM ISGF

u rakouském Grossarlu

Tak jako v minulých letech, i letos se v malém městečku Grossarl, obklopeném ze všech stran alpskými velikány, sešlo na tři sta oldskautů a oldskautek z 23 převážně evropských zemí, aby od 15. do 22. ledna sdílelo společný program, připravený členy rakouské gildy pod vedením ředitelky Fóra Gerti Jensen.

Fórum bylo slavnostně zahájeno v sobotu večer v místním barokním kostele. Zástupci jednotlivých delegací doprovodili mladistvé vlajkonoše do kněžiště, kde byly postupně zapáleny velké symbolické svíce zúčastněných gild. Stručné uvítací projevy organizátorů a předních činovníků ISGF byly prokládány zpěvem významného vídeňského sboru Jung Wien, jehož bohatý repertoár zahrnoval klasické písně i skladby lehčího rázu. Slavnostní ceremoniál byl zakončen velkolepým ohňostrojem, ozařujícím přilehlé svahy údolí. Pak vše utichlo a nad rozcházejícím se davem bylo možno spatřit jen světla vysoko položených horských chat, zářící do tmy jako bájně vzdušné koráby. Druhý den proběhlo na veřejném prostranství před hotelem Alte Post tradiční přivítání účastníků Fóra starostou Grossarlu Josefem Golleggerem. Slavnostní ráz aktu zvýraznily různé takty místní kapely Trachtenmusik a dvě salvy členů střeleckého spolku Grossarler Bauernschützen. Mezi vlajkami zemí účastníků Fóra nechyběla ani vlajka České republiky.

V průběhu Fóra se hromadné akce střídaly se skupinovými a dostatek času a prostoru byl otevřen i pro individuální činnost. Bez

hromadné účasti se kromě slavnostního zahájení a veřejného přivítání neobešly ani přednášky, exkurze či společná soutěž, ani zábavné představení a závěrečný koncert. Menší účast byla při informativní prezentaci generální tajemnice Světové kanceláře ISGF Faouzie Kchouk, při tradiční modlitbě za mír u skautského památníku i na některých soutěžích, kde bylo zápisné 5 euro.

Zvláštní postavení v programu Fóra má tzv. **Hoagascht**, při kterém se skupinky zájemců o činnost místních organizací, spolků či řemeslných dílen sejdou k rozpravě s jejich zástupci přímo v prostorách jejich provozoven. Setkání absolventů lesních škol bylo zpestřeno Hannsem Strouhalem, jenž doprovodil své vyprávění o počátcích skautingu promítáním unikátních historických snímků.

Téma letošního roku, **Zvíře a my**, inspirovalo organizátory Fóra ke třem příležitostným akcím: výstavě, přednášce a exkurzi. **Výstavu výtvarných prací žáků místní střední školy** otevřel její ředitel Werner Thorbauer v restaurovaných podkrovních prostorách radnice hned v pondělí dopoledne. Návštěvníci byli mile překvapeni bujnou představivostí a tvůrčími schopnostmi mladých výtvarníků. Svou **přednášku o pověstné Španělské jezdecké škole** ve Vídni doprovodil Dr. Werner Pohl četnými diapozitivy a videoprojekcí. Živá diskuse po přednášce potvrdila velký zájem o tuto tematiku, zejména mezi rakouskými posluchači.

Celodenní exkurze na farmu Gut Aiderbichl nedaleko Salzburgu byla pro účastníky Fóra v mnoha směrech velmi milým překvapením. Dvě rozlehlé dřevěné budovy obklopené mnoha výběhy a ohradami poskytují útočiště a trvalý domov nejrůznějším druhům zvířat, od

vysloužilých závodních koní přes poníky, krávy, ovce a kozy, až po králíky, krůty husy a slepice. Jde většinou o zvířata, která by jinak byla už dávno utracena, nebo o která se už bývalí majitelé nemohli či nechtěli starat. Výstavba tohoto rozsáhlého útulku stála zakladatele spoustu peněz, ale dnes již díky nápadité propagaci značné finanční prostředky nacházejí cestu zpátky. Pravidelných akcí se účastní celá řada významných osobností a populárních hvězd, což nikdy neunikne všudypřítomné televizi. Návštěvníci mají přístup ke všem zvířatům, pokud to jejich bezpečí dovolí. Krásná čistá prasátka i tělnaté prasnice se volně pohybují, vesele chrochtají a pošťuchují vyděšené zvědavce, když si jich málo všímají. V jedné z budov je rozsáhlá hala, ve které se prodávají suvenýry, servíruje se občerstvení a poslouchá hudba v přítomnosti několika dobytčat, jež od strážníků dělí jen nenápadné hrazení. Všichni jsme vlastně jedna velká rodina.

Die Grossarler Trachtenmusik Kapelle měla další příležitost dokázat nejen svou tradici, ale i své umění při závěrečném koncertu v tělocvičně školy. Pod vedením svého dirigenta Petera Gappmaiera zahrála celou řadu oblíbených skladeb, mezi nimiž nechyběla ani Škoda lásky Jaromíra Vejvody, která ovšem byla uvedena jako Rosamunde. Přestávky mezi jednotlivými skladbami byly využity k vyhodnocení a ocenění jednotlivců i skupin, jež v uplynulém období významně přispěli k úspěchu některých skautských projektů. Několika dlouholetým účastníkům Fóra byly uděleny nově zavedené pamětní medaile. Před posledním řízným pochodem se starosta města Josef Gollegger a ředitelka Fóra Gerti Jensen s účastníky rozloučili a vyjádřili naději, že se všichni za rok opět setkají.

*Jan Adamec – Tarzan
zahraniční zpravodaj OS*

První africké setkání ISGF

se konalo od 14. do 19. září 2004 v Mukono poblíž Kampaly, hlavního města Ugandy. Ačkoliv všechny africké gildy byly pozvány, srazu se zúčastnili pouze delegáti z východoafrických zemí: Rwandy, Keni, Tanzanie a pořádající Ugandy. Mezi hosty bylo i jedenáct zástupců evropských gild.

Indická gilda pomohla obětem tsunami

Členové gildy ISGF v Greater Mumbai uspořádali sbírku, připravili a ve dnech 22. až 25. ledna doručili 500 balíků s nejnnutnějšími potřebami obětem tsunami v několika obcích na východním pobřeží Indie. Každý balík obsahoval kamínka, kuchyňské a jídelní potřeby, deku, ručník, plastový kbelík, svíčky a drobné osobní potřeby. Členové gildy osobně dohlíželi na předání balíků nejpotřebnějším rodinám.

Druhé setkání v Krakově

Ve dnech 21. až 24. dubna proběhne v polském Krakově přátelské setkání zástupců gild, patřících do středoevropského subregionu. Očekává se přes padesát účastníků. Nejpočetnější bude německá gilda, náš kmen počítá s pěti delegáty.

Zpravodaj subregionu střední Evropa

„Zentraleurop@aktuell“ (dříve „Novinky ze střední Evropy“) vycházel až doposud v průběhu 11 let. Nejvíce se o jeho kvalitu, spolu s přispěvateli z členských oldskautských kmenů (gild), zasloužila dlouholetá redaktorka, oldskautka Angela Dernbach z Německa. V roce 2004 na svoji funkci z pracovních i osobních důvodů resignovala.

Současným redaktorem je Alfred Partsch z Rakouska. Ve svém vlastním představení v čísle 3/2004 uvádí, že ve svém životě nebyl skautem jen 13 let; prožil si

povinnosti řadového skauta i skautského vůdce, vůdce klubu, zahraničního zpravodaje a náčelníka rakouské oldskautské gildy i člena světového vedení ISGF (byl i jejím předsedou). Je po řadu let redaktorem a vydavatelem rakouského časopisu pro OS „Gildenweg“. Je otcem dvou dětí a dědečkem pěti vnoučat. Dosud podniká ve velkoprodeji nábytku.

10 let rodinného skautingu v Rakousku

Aktivity rodinného skautingu trvají již 10 let (počítáno k roku 2004). Mladé páry s dětmi se setkávají na prodloužený víkend a při skautských hrách připravují dětem potěšení a zábavu, čímž je připravují na budoucí skautský život. Také rodičům poskytují tyto aktivity odreagování a příležitost k setkáním s vrstevníky.

Ve dnech od 6. do 8. srpna 2004 proběhlo setkání 116 přátel rodinného skautingu při rytířských slavnostech u zámku Limberk ve Štýrsku. Asi polovina účastníků byli dospělí, ostatní byla mládež různého věku. Určitě se jednalo při této akci, organizované oldskauty, o setkání s nejnižším věkovým průměrem v Evropě.

Rakouský svaz oldskautů má nové sídlo

Svaz OS Rakouska donedávna využíval ve Vídni celkem tři prostory: své oficiální sídlo, místnosti Institutu pro historii skautingu a Rakouského skautského muzea. Jelikož byla tato místa trvale přeplněná, ujal se iniciativy Institut a všechny shromáždil pod jednu střechu. Využívá se nyní prostor, které dříve používala pošta, čímž byl získán celkový prostor 400 m². Vyjednávání s Rakouskou poštou sice trvalo dlouho (hlavně kvůli financím), ale je konečně uzavřeno.

Od 2. 12. 2004 proběhlo slavnostní předání, od ledna 2005 zde probíhají trvalé výstavy. Je to díky tomu, že se Institutu pro

historii skautingu a Rakouské skautské muzeum dokázali navzájem všechny spojit.

Vybral a z němčiny přeložil Kamzík

Z časopisu Zentraleuropa@aktuell

Volně přeložený výňatek z č.2/2004 z článku od br. Manne Bosseho, tajemníka předsednictva Subregionu, bude jistě zajímat naše oldskauty. Je z něho vidět, jak hodnotí setkání ve Vyškově 2004. (Vyškov war die Reise wert.)

Vyškov byla cesta, která stála zato

Br. Manne vysoce hodnotí setkání účastníků subregionu ve Vyškově uskutečněné v r. 2004, kterého se zúčastnili zástupci Rakouska, Německa, Estonska, Švýcarska, Polska a Česka. Uvádí hned z počátku, že subregion střední Evropa se rozhodl, že mezi konferencemi subregionu budou konána víkendová setkání účastníků z členských zemí pro vzájemná bližší seznámení.

V článku se píše, že členové OS klubu z Vyškova setkání velmi dobře připravili, takže bylo pro účastníky velkým překvapením. Účastníci bydleli ve třech hotelích ležících blízko sebe, kde na recepcích hned po příjezdu obdrželi připravené informační materiály, časový plán a každý též kabelu vyškovského piva.

V pátek byla k dispozici sestra Jarmila Wolfová z vyškovského klubu OS jako průvodkyně zahraničním účastníkům s osobním autem k cestě zájemců do krápníkových jeskyní Moravského krasu, která současně překládala do němčiny, a to i na podzemní projížďce jeskyněmi na člunu ponorné řeky.

V sobotu byli uvítáni starostou na vyškovské radnici pozdravným projevem, kde došlo i k předání pozorností. Pak vyslechli v kapli vyškovský pěvecký sbor z děl Bacha, Haydna, Händela aj. komponistů, a též hymnu ISGF. Zpěváci

obdrželi od Wenera Weilgunyho, náčelníka rakouských oldskautských gild marcipánová srdce. Pak všichni navštívili klubovní místnosti místního skautského střediska, vyzdobené vlajkami. Obdrželi malé upomínkové předměty vyrobené aktivními skauty, i od členů OS klubu. Po prohlídce kluboven poobědvali v restauraci, nacházející se v blízkosti místní knihovny, kterou též později navštívili. Vede ji totiž člen vyškovského OS klubu. Zde se při kávě a koláčích se seznámili z videozáznamu s vývojem českého oldskautingu i s historií a současností vyškovského skautingu a klubu OS. Pak všichni nasedli do připraveného autobusu, který je dovezl na bývalé slavkovské bojiště. Zde navštívili pomník i kapli i malé muzeum, dále kopec z něhož Napoleon řídil bitvu, i budovu pošty, v níž Napoleon večeřel před bitvou se svými generály. V restauraci účastníci zůstali, když jim před tím byly předvedeny ukázky

francouzských uniforem a dril pěšáků střílejících ze starých zbraní černým prachem. Mohli se zde přesvědčit ve vinném sklepě, že Napoleonovi i jeho protivníkům cutnala vína, která ochutnají, i nám. Po večeři ve Staré poště, kde se jim velmi příjemně sedělo, zazpívali účastníci každého národa píseň, kterou si pak zazpívali všichni společně. Navečer odjeli někteří do svých hotelů, kde si při koláčích znovu zazpívali a povyprávěli při hře na svou tahací harmoniku Jana Chojnackého.

V neděli se konala dle programu ekumenická bohoslužba, dále návštěva místního pivovaru a informační hodina týkající se záležitostí ISGF. Po závěrečné písni došli k dohodě, že příští podobné setkání se bude konat r. 2005 v polském Krakově, na které se všichni opět již těší.

*Zpracoval Zdeněk Kolečkář,
13. OS Brno*

Z KLUBŮ

PŘEDVÁNOČNÍ POSEZENÍ

příbramských oldskautů

Zase přišly Vánoce a s nimi i pozvánky juniorského 317. klubu OS ze 3. střediska v Příbrami k předvánočnímu posezení nejen oldskautských juniorů, ale všech příbramských oldíků a oldů při šálku čaje či kávy a ochutnávce „maminčina“ vánočního cukroví. V nedělní podvečer 19. prosince 2004 v klubovně 2. oddílu na příbramské faře jsme se sešli dosti prořídlí, abychom si popovídali o všem možném i nemožném, na co však při běžných setkáních nezbude čas. Abychom také pochválili vánoční sladkosti a hlavně pro příští rok přijímali krásná předsevzetí. Pak opět přišel čas na splnění aspoň

jednoho z nich, tedy toho o „pohybu“; to se ozvala naše už „stará známá“ rytmická skupina pořadajícího juniorského klubu OS. Kdyby nebyla klubovna tak malá, jistě by rozhýbala tuhnoucí klouby všech účastníků u skvěle rytmicky zahranych i zazpívaných songů, spirituálů, ale i chrámové muziky i koled. Jen neradi jsme se rozcházel, i když s dušičkou svátečně rozzářenou. Díky, junioři OS

Mir. Moravec-Kudla

Svojsíkova oddílů

(9.2.05) Zasedačka na pražské radě byla naplněna k prasknutí. Sešlo se nás na čtyřicet. Po zahájení prvou slokou skautské

hymny předala rádkyně Lin novým členům družiny br. Lomovi, Ješkemu a Vondrejskovi diplomy a stužky. Duplikát obdržel br. Miroslav Peroutka, který o něj přišel při předloňské povodni. Chvilku ticha jsme uctili br. Lubora Nováka-Borka, který navždy opustil skautskou i životní stezku ve věku 75 let. Po odešlém br. Zdeňku Padrlíkovi byl zvolen podrádcem družiny br. Julek Müller.

Hlavním programem schůzky bylo připomenutí 22. února - Dne sesterství po našem, nebo světově Thinking day (Den zamyšlení). Vzpomínky se ujala ses. Vlasta Macková. Úvodem připomenula 110. výročí narození dlouholeté náčelní dívčího kmene ses. Vlasty Koseové a 90. výročí založení dívčího skautingu u nás. Ve více jak hodinovém proudu zajímavostí a vzpomínek na začátky dívčího skautingu a osobností, které měly velké zásluhy na jeho založení, jako prof. Dr. Borkovcová, ses. Milčicová, Bronislava Herbenová a mnoha dalších. Z mužů pak bratr A.B.Svojsík, prof. Dr. Fr. Drtina, Brácha Filip, Farka a Sláva Bursík ad. O začátcích družiny Sasanek a jejich prvním táboře v roce 1915 u Hněvšína. O jejich čtení Björnsonova románu „Vlajky nad městem a přístavem“. Připomněla i začátky dívčího skautingu v Anglii a vlivy, které působily na zakladatele chlapecké skautské organizace, sira Roberta Baden-Powella. Přinesla a nechala kolovat prvou kroniku Sasanek, mnoho fotografií, prvou českou příručku pro skautky z roku 1922 i prvou směrnici anglických skautek z roku 1909.

Dověděli jsme se ještě mnoho dalších průvodních zajímavostí, např. že ženy u nás měly volební právo od roku 1919, zatím co ve Spojených státech o celý rok později.

Již dlouho nebylo takové ticho ani při prohlížení kolujících „starožitností“. Při

vyprávění prostě nikdo ani nedutal. Dokonce ani chroničtí brebtalové a brebtalky.

V dojmech zanikly i další informace, že oddíl odeslal 1000,- Kč organizaci ADRA na zátopu a jeden z přítomných ukázal historický artefakt, čapku, která patřila Janu Smutkovi.

Po jednání jsem se domluvil se ses. Vlastou Mackovou, že bychom mohli v budoucnu některé z historických tisků o dívčím skautingu přetisknout v některé příští Ročence kmene.

SKAUTI,

hledací pravých pokladů

Členové Svojsíkova oddílu jsou ti, kteří věří, že každý člověk v sobě nosí hvězdu. Jenom ale na něm záleží, bude-li dobrá

(Česká Lípa) Skauti se snaží nacházet ty, kteří jsou ochotni i v dnešní době honby za penězi, dělat něco navíc i pro druhé. Největším pokladem je pak tolerance, obětavost, čestnost, ohleduplnost, skromnost a láska.

Jen ty dobré zprávy

Na rozdíl od zpráv, které slýcháme každý den o vraždách, násilí, válkách, krachu bank, nezaměstnanosti, zdražování, znečišťování vody a ovzduší, mají skauti pro nás jen dobré zprávy. Minulý víkend navzdory sněhové vánici přijeli ve zdraví a včas ti nejstarší skauti a skautky z Liberce, Jablonce, Děčína, Teplic, Lítoměřic, Loun a Mladé Boleslavi do České Lípy.

Nejsme starí, jen zralí

Členové čestného Svojsíkova oddílu, severočeské družiny stále vidí svět očima svého mládí obohaceného nabytými zkušenostmi a v tomto duchu byla vedena i schůzka, kterou zahájil českolipský bratr Sir. Připomenul prosincové pětasedmdesáté

narozeniny sestry Hanky a sedmdesátiny bratrů Rikiho a Gyzliho, ale také „střídání stráží“ na sněmu oldskautů. Bratr Sova představil Českolipsko jako zvláště chráněné území s národními přírodními rezervacemi a památkami. Zdůraznil, že ne všichni lidé mají dobrý vztah k přírodě a vnímání její krásy, přestože je lidstvo přímo závislé na přírodě a životním prostředí. Proto také i na Českolipsku má Junák ve svých výchovných cílech ochranu přírody a ekologii.

Máme svoji vnučku

Všichni uvítali „dobrý skutek“, že členové Svojsíkova oddílu se stali svým finančním příspěvkem adoptivními rodiči jedenáctileté dívky v Indii Savithy Naik. I když její rodina má doma krávu, přesto jim mnoho peněz nezbyvá, protože mají ještě další děti. Za první peníze od nás, si „naše“ vnučka pořídila deštník, zaplatila školní uniformu a studium, i pobyt v letním táboře.

3 Litoměřic do Číny

Sestra Uška z Litoměřic se podělila na družinové schůzce o zážitky ze své dovolené. Ve svých třiasedmdesáti letech si dala „ranec“ na záda a vydala se na tři neděle do Číny. Prochodila, co se dalo. Okusila bez příborů tamní drastické snídaně, horký kotlík i čajšu. Skoro všechno sladké, ale zato to mělo vždy tři barvy a tři vůně. Členy družiny okouzly obrázky a vyprávění ze zakázaného města, „Říše středu“, kolébky pokroku, vynálezu, draků a Budhů, kde je ale naproti jiným zemím naprosto bezpečno, lidé jsou tolerantní, uznávají starobylé magické číslo „9“ ve všem, i když se i tam také projevuje amerikanizace.

A co bude dál?

Všichni členové severočeské družiny se rozjeli z České Lípy ke svým střediskům, aby byli i nedále platnými pomocníky,

rádci, ale i paměti i svědomím skautského hnutí. Příště se sejdou v květnu v Novém Boru, u příležitosti odhalení desky na paměť skautů a skautek ze severních Čech a Lužice, kteří v letech 1939 - 1945, věrni skautskému slibu, padli za svobodu naší republiky.

Jiří Řeháček-Balú

DOUTNÁ I HŘEJE

Už po třinácté jsme se tu sešli, abychom si připomněli, kde stály tábory prvních skautů a kde stojí památník Jiřího Wolкера, básníka-skauta.

Jakoby tam někde, v přítmi lesního šera, stáli a tiše se dívali Brácha, Orion, Talacko, Ostrá Sekyra, Balú, Uncas, Vlk, Marabu, Akéla-Starý Vlk.

To místo má připomínat začátky skautského hnutí, založeného u nás profesorem A.B.Svojsíkem, který na nedaleké Orlovské myslivně psal svoje „Základy“, které se staly první knihou, přibližující myšlenky Roberta S. Baden-Powela, Ernesta T. Setona, Henryho S. Thoreaua a dalších, v neposlední řadě i samotného A. B. Svojsíka, který je přenesl a přizpůsobil našim podmínkám.

Tady se každoročně setkáváme. Letos už po třinácté a těch setkání mohlo být mnohem víc, kdyby nedošlo k násilnému přerušení v roce 1940, opětovně v roce 1950 a znovu pak v roce 1970.

A teď k letošnímu setkání: ještě na poslední chvíli letěly zprávy SMS, poštou i telefonem, protože termín, oznámený ve Skautingu na sobotu 11. září, byl změněn na 18.9. s ohledem na Výroční schůzi SO v Praze na stejný termín. Sešlo se nás i tak čtyřiašedesát, kteří zachytili zprávu tamtamů. Proslýchá se ale, že toho 11.9. stejně někteří přišli, leč nás tam nenašli.

Gillwelský kruh před památníkem Jiřího Wolkera, signál spojených rukou a srdcí, vyslaný bratrem Billem, se kruhem vrátil k němu. Všichni cítili to spojení myšlenky i cesty ke stejnému cíli. Zahájil bratr Bill, zazněla první část skautské hymny. Pak dostal slovo Sonny, který četl z kroniky ledečských oldskautů zprávu o setkání v roce 1970, byly i další upomínky, dobové fotografie i podpisy účastníků onoho památného setkání.

U Orlovské myslivny program pokračoval. Společná zábava, zpestřená „country“ kapelou čtyř hudebníků, občerstvení, upomínkové předměty, a nakonec společný odjezd autobusem až na nádraží ve Světlé, odkud se účastníci rozjížděli domů.

A do skautského muzea ve Štáflově chalupě v Havlíčkově Brodě přibude další památka: uhlíček z táboráku historického setkání v roce 1970, který v Ledči přechovávali celých čtyřiatřicet let ledečtí oldskauti a teď jej, zasazený do „slunečního kotouče“, předal bratr Sonny zástupkyni brodských OS, sestře Tiki, i s potvrzením o pravosti. Tam, v havlíčkobrodském skautském muzeu, zajisté bude ten uhlíček dál doutnat pro skauty současné, i ty budoucí.

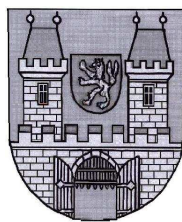
Prohlášení o pravosti:

Ověřuji a potvrzuji na svou čest, že uhlíček, uložený v této sluneční schránce, pochází z ohně, který hořel večer 28.6.1970 na tábořišti prvních skautů, kteří se sešli po osmapadesáti letech v Orlovských lesích u hradu Lipnice.

St. Kovařík - Sonny

SETKÁNÍ GENERACÍ

u Kouřimi

(Kouřim) Stalo se hezkou tradicí, že kouřimští skauti pamatují na své předchůdce, kteří v tomto městě po druhé světové válce šířili dobré jméno Junáka. Po několika srazech se pokusili po dvou letech znovu všechny do Kouřimi pozvat, aby ti dříve narození viděli, že jejich práce nezůstala zapomenuta. Na sobotu 15. května bylo pozváno přes 60 bývalých místních skautek a skautů, kteří se rozjeli do celého světa. Pozvánky putovaly mimo celou Českou republiku do Německa, Švýcarska, Holandska, USA i Kanady. Z počátku nikdo nevěřil, že by až z Ameriky vůbec někdo na schůzku mohl přijet. Opak se stal pravdou, ti zahraniční se velice těšili, neboť na podobné akci byli poprvé.

V sobotu ráno vůdce střediska bratr Čihák s několika skautíky již od rána očekával první příchozí. Začátek byl plánován od desáté hodiny, ale někteří zde byli mnohem dříve. Sešlo se nás 55 z toho 7 ze zahraničí, tři až ze zámoří.

Někteří se nejprve nemohli poznat a pak se dali do smíchu: „Ty jsi byl takový mrňous a nyní jsi obr a ještě máš plnovous.“ Každý o sobě také něco věděl. Je hezké, že celá řada těchto pamětníků je junáckému hnutí stále věrná a dodnes skautují na různé úrovni v různých místech. Nu a ti, kteří jsou třeba za mořem, přivezli alespoň nějaké suvenýry z mládí: fotografie, alba, pozvánky na táboráky, ale i tištěný materiál o amerických skautech, či vyprávění, jak to vypadá jinde. Kouřimští se na hosty pečlivě připravili. Jednu klubovnu upravili jako jídelnu a každý příchozí mohl ochutnat cukroví, či bábovku s dobrou kávou. Následovala prohlídka kluboven. Hosté žasli, jak současní skauti jsou pracovití a co vše si postavili i zařídili.

Každý oddíl má svoji oddílovou klubovnu, je zde velká místnost s krbem, kde se schází celé středisko.

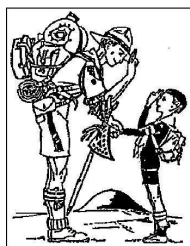
Na videu se promítala i táborová činnost, byly zde obrázky ze zahraničních táborů v Anglii a na Slovensku a hlavně z mateřského tábořiště v Kačerově, které se všem líbilo. Byla i srovnání, jaké to bylo v Polici nad Metují, v Telči či v Arnoštově na Šumavě.

To vše bylo velice skromné, ale všem se to líbilo. Dnes jsou i přísnější předpisy, takže nádoby se nemyje v řece a vaření i skladování zásob nelze s dřívější dobou srovnávat. To by nás hygienik poslal šupem domů, kdybychom si nyní něco podobného dovolili.

Po prohlídkách skautského areálu voněl již oběd, gulášek s knedlíkem a mladé skautky se otáčely, jako v nejlepší restauraci. Po obědě se všichni odebrali do velké klubovny na oficiální zahájení, které společně provedli současný vůdce střediska bratr Čihák a dřívější vůdce bratr Ing. Opatrný. Vyprávění hostů i domácích později zpestřila skautská kouřimská kapela, která hrála vytrvale a za každým kouskem byl velký potlesk. Přestávka byla využita na společné fotografování a další přestávka na dobrou večeři. Program probíhal hladce za všeobecného veselí a ti, kteří večer odjížděli, litovali, že si zde nezajistili nocleh a musí odjet. Většina zůstala až do konce a děkovala místním skautkám a skautům, že na ně nezapomínají. Nejráději by podobnou akci zopakovali co nejdříve. Vůdce střediska je ujistil, že sraz se bude opakovat a všichni slíbili, že určitě přijedou. Tož, ať žije to naše příští setkání, říkali si účastníci a v duchu si pobrukovali staré známé skautské písničky, které v průběhu večera zazněly i připomněly všem jejich mladá skautská léta.

Vůdce klubu OS 11. str. Kouřim, Karel Čihák

ROUDNIČTÍ OSLAVOVALI

23. října 2004 se naplnil prostor před klubovnou roudnických skautů vlčaty a světluškami, skauty a skautkami, bývalými skauty a skautkami, oldskautkami a oldskauty, a roudnickou veřejností, aby všichni společně oslavili 90 let trvání roudnického skautingu a znovuotevření skautské klubovny po její náročné a nákladné rekonstrukci. 28. března 1914 poprvé přednášel zakladatel našeho skautingu profesor Antonín Benjamin Svojsík v Roudnici n. L. o skautské výchově u nás a v cizině. Tento den je proto roudnickými skauty považován za počátek skautského hnutí na Podřipsku.

Oslav se zúčastnil starosta a místostarosta města Roudnice, místostarosta Junáka, členové pražské družiny SOVF s oddílovým praporem, rádce severočeské družiny SO, a oldskauti z Litoměřic, Lovosic a Libochovic. Roudničtí skauti našli velkou podporu a pochopení u zástupců města Roudnice. Starosta města Zdeněk Kubínek převzal nad oslavami záštitu. V říjnovém čísle Roudnických novin, které dostává každá rodina zdarma, byly čtyři strany věnovány skautskému hnutí. Čtenář se tam dozvěděl o skautingu obecně, o historii roudnického skautingu i o činnosti všech současných skautských generací v Roudnici.

Po vztyčení státní vlajky přítomné před klubovnou přivítal bratr Péguy, který stručně seznámil přítomné s historií roudnického skautingu a s historií i osudy roudnické skautské klubovny. Slavnostní projev pronesl starosta Kubínek. Ten pak také klubovnu slavnostně otevřel. Za podporu roudnického skautingu starostovi poděkoval vůdce střediska Sámo. Pět oldskautů obdrželo z rukou místostarosty Junáka skautská významení.

Všichni přítomní se přesunuli před Galerii moderního umění, kde byla u busty Josefa Hory slavnostně zasazena „Lípa svobody“. K tomu hrála dechová hudba Vojenské konzervatoře z Roudnice. Na tomto místě bylo skauty vysazeno několik „Lip svobody“ již v roce 1968, ale „neznámí vandalové“ většinu krátce poté poničili.

Delegace oldskautů společně s některými z dalších účastníků oslav odjela vojenským autobusem na roudnický hřbitov, kde nejprve u vchodu zazněl mezinárodní skautský signál, pak všichni postupně vzdali čest zesnulým roudnickým skautským činovníkům a položili kytičku se stuhou na jejich hroby. Na závěr u vchodu do hřbitova zazněla mezinárodní skautská večerka.

Po proslulém výborném guláši v Lobkowiczské restauraci, kde vládnu Lachtan s Bárrou, se ti, co vydrželi, odebrali znovu do klubovny. Tam se vzpomínalo, zpívalo, a mlsalo díky zákuskům, které věnoval pan starosta. Ti starší se vrátili ve svých vzpomínkách zejména do poválečných let a vyprávěli si příhody z prvních táborů roudnických skautů po osvobození. Přítomno bylo také několik předválečných skautů, členů proslulého 2. oddílu. Jarka Sojka z Prahy, svého času roudnický oldskaut, jako v minulosti i dnes vynikal svou hrou na kytaru a svým zpěvem; sedlčanský Karlíček, jinak člen roudnického klubu oldskautů a původem roudnický odchovanec, vylepšil všem náladu svou hrou na elektrofonické piáno. A ti mladí, ti zírali, jak se dovedou bavit jejich předchůdci skautky a skauti, jimž bylo již hodně přes sedmdesát a některým i přes osmdesát let. Opět se potvrdilo, co znamená „jednou skautem - navždy skautem“.

Jiří Čejka - Pégy

OLDSKAUTSKÝ POTLACH

O první neděli adventní, uskutečnilo se v Prostějově první posněmové setkání oldskautů Olomouckého kraje. Sešli se oldskauti hlavně z Prostějovska a Olomoucka a sešlo se nás dvacet osm! Což byl značný úspěch. Klubovnou dívčího oddílu u hvězdárny, provoněnou nadcházejícími vánocemi zněly skautské písničky, vyprávění. A našel se i čas na projednání některých myšlenek a materiálů se 6. kmenového sněmu v Kutné Hoře. Celý ten dvouhodinový čas byl prodchnut dávným kouzlem skautských schůzek, kdesi hluboko v minulém století. Panovala zde krásná atmosféra skautského bratrství a sesterství, tolerance k myšlenkám druhých. Ne, to přece nemůže být setkání jediné, musíme v tom pokračovat a snažit se, aby se na další setkání přijeli podívat i z ostatních okresů. Nejprve se představilo nové krajské vedení a pak už pěkně dokolečka každý řekl něco o sobě a také něco, co zrovna chtěl říct ostatním. Krajský zpravodaj měl co dělat, aby to celé ukočíroval a vrátil do diskuze něco ze sněmu. Hlavním problémem v kraji je velký počet neregistrovaných členů v kmeni OS. Jsou totiž registrováni jednak u oddílu a pak vytvářejí sbory přátel Junáka. Pro oldskaty je důležité dívat se kolem sebe a co je potřeba, to udělat. A jak konstatoval ve svém usnesení sněm spolupracovat s mladšími kmeny. Nynější mladá generace je totiž zcela jiná, než jsme byli my. Je to dáno jinými výchovnými a kulturními vlivy. Nesmíme tedy jen varovně zvedat prst a někoho urážet, ale vyslechnout ho. Vyslechnout každého, kdo nás o to poprosí. Ona totiž současná uspěchaná a zvláštní doba našemu skautskému hnutí moc nepřeje. Ubývá mladších členů, i činovníci někde scházejí. Ale jak jsme si řekli, dobro musí jednou zvítězit nad zlem. Další bolestí je, že málokdo chce něco dělat jako funkcionář.

Příčiny jsou více či méně známy. To tu nebudu rozebírat, hlavně když se naučíme se mezi sebou potkávat, jednou za čas tu i onde a když nám to naše zdraví dovolí. Jak řekl na fóru jeden z bratří: „Skautovat pořád, skautovat za každou cenu, dokud člověk skaut nelehne“. Ono totiž co všechno se člověk za léta skautování naučí, to se mu později v životě setsakramentsky hodí. Skauting přinese hodně přátel, kteří pak pomohou, když je zrovna nejhůře. A ještě jedna myšlenka zazněla na našem setkání. Myšlenka o syrinze. O symbolu oldskautů. Jak kdysi dávno, jakýsi Pan nařezal z rákosy píšťaly různé délky a síly a sestavil z nich soubor, na kterých pak hrál veselé melodie. A to jsme právě my oldskauti, ty píšťaly. Různá délka, různá síla, každý jsme jiný, ale když se pospolu sejdem, je nám dobře na duši a taky z nás vyzařuje dobrá nálada. A je zde ještě jedna hluboká myšlenka, myšlenka vůdce OS. Ať už se jedná o vůdce klubu, nebo náčelníka. On musí být jako ten Pan, který sestavoval ten soubor píšťal, na které se pak dalo dobře hrát. On by měl vědět, koho kam postavit, aby ten výsledek byl znát. Aby nám to hlavně v těch našich klubech OS dobře hrálo. A když už jsme u toho hraní, museli jsme s lítostí konstatovat, že s tím zpěvem je to u mladé generace prachbídné. Nezpívá se doma, nezpívá se ve škole a ten výsledek je pak znát. Dále se někde ztrácí citový rozvoj dítěte. I ten největší zatvrzelec roztaje u skautského ohýnku, skautské vatry. Citově roztaje a pak se mohou rozvíjet lecjaká témata, která hluboko do duše zapadnou.

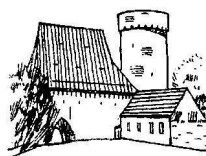
Jak když do vosího hnízda klackem píchne, byla informace o možném vstupu těch, kterým se jaksi nepoštěstilo být v mládí skauty, do klubů OS. Jsme přece jen na jakémsi dalším začátku a chce to je zraní v čase. Musíme být jak ten Ferda

mravenec-práce všeho druhu a vytrvat a nepolevit.

A protože nám bylo dobře, sejdem se spolu zas. Hned jak sníh opustí rozsáhlé pláně a vítr vysuší meze, sejdem se v Olomouci na skautském baráku, ale to není všechno. Jako vzpomínku na skautské mládí, chce v létě v Tovačově uspořádat Moravský tábor OS, tak na 3-4 dny. Na závěr už spojeni v gilwellském kruhu, semknuti v jeden šik. A pak už jen tlapky podání a závěrečné: Nazdar.

Krajský zpravodaj OS Frič-Norek

TÁBORSKÁ „CHARITA“

Táborští oldskauti na své „čertovské“ prosincové schůzce vybrali na dobrovolných přispěvcích ve prospěch akce „Postavíme školu v Africe“ rovných 1000 Kč. Další tisícovku získali prodejem výrobků „babince“ na vánočním trhu, takže na konto AFRIKA půjde z Tábora 2000 Kč. Menší částka, získaná již dříve, půjde na tříkrálovou sbírku a na FOND sesterství.

Pro svou tradiční pouť na Štědrý den do Příběnic připravili letos oldi pro své mladší druhy malé poselství z KN – „Jednou skautem– navždy skautem“, které přidávají ke svým PF.

Dále bychom chtěli touto cestou poděkovat za dosavadní práci pro skautské hnutí našemu členovi a předsedovi ORJ, bratrovi ing. Josefu Peřkovi – Medvědovi. Odchází ze zdravotních důvodů z ORJ i KRJ. Za svůj skautský život vychoval několik dobrých vůdců, odvedl v ORJ vynikající a důkladnou práci, takže okres Tábor měl vždycky všechno a včas vyřízeno a také byl nejpočetnějším z Jihočeského kraje. Přejeme mu na skautské stezce ještě mnoho slunných dnů!

Hájoška

PŘÍBĚNICE

místo dávných vánočních setkání

Na Štědrý den se v Příběnicích sešlo opět více než sto dvacet táborských skautů a skautek, od nejmladších, kterou přivezli rodiče v kočárku (Smrček, Pinocchio Angelovi) až po nejstarší (bratry Johnnyho a Juraje, J. Šimek a J. Vančata, oba ročník 1922).

Loni to bylo již po pětaosmdesáté, přesně tolik let je totiž i táborskému skautingu. V roce 1919 založil právník a sociolog bratr Emanuel Chalupný první táborský skautský oddíl a zavedl tuto tradici, putovat na Štědrý den do Příběnic. Sám do Příběnic chodil již od roku 1902 a vodil s sebou také své přátele. Mimochodem, příběnická restaurace byla vybudována již v roce 1900.

Od té doby sem táborští skauti chodí nepřetržitě a každý ví, že na Štědrý den je v devět hodin sraz u nového (Švehlova) mostu. V totalitním režimu sice řady poutníků prořídly, někdy na jednotlivce čekávaly na Parkánech policejní hlídky, marně hledaly organizátory, ale tradice se nepřerušila.

V pozdějších letech do Příběnic začali skauti nosit kameny ze svých táborů, takže je tam navršena docela pěkná mohylka. Dnes se již upustilo od malého táborového ohně, který se zde zapaloval, a nosí se sem betlémské světlo. Vzpomíná se na ty, kteří skautské řady opustili již nenávratně, na Štědrý den to bylo na br. Mikšovského, a taky na „staré časy“. V poválečných letech 1945 až 1948 hospodařily v Příběnicích dvě sestry, staré panny. Pro skauty měly vždy připraven horký čaj s vánočkou a roztopená kamna, kde se mohli všichni usušit (vč. promáčených bot).

Po zkázonosné povodni, která Příběnice postihla, uklizená budova ještě vyhořela. V loňském létě na jejím místě stály pouze

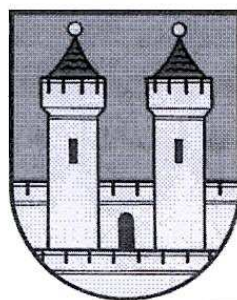
základy. Nyní zde stojí opět nová prostorná budova, kam je možné zajít na horkou polívku nebo grog. Mimo skauty chodí do Příběnic totiž i členové mysliveckého spolku z Malšic a letošní pěkné počasí přilákalo i cyklisty.

V duchu všech vyměněných „PF“ bych všem přála ještě mnohá léta a mnohá setkání na naší krásné příběnické stezce.

Hájoška

90 LET SKAUTINGU

u Klatovech

Psal se rok 1914, kdy v květnu toho roku přijel do Klatov A. B. Svojsík. Ve zdejší sokolovně přednášel o poznatcích, které si přivezl z Anglie.

Přednášel o výchově člověka, jeho vztahu k přírodě a tím zaujal mnoho Klatováků.

Prvními z nich byli studenti klatovského gymnázia. Přišli za svým profesorem Františkem Nachtmannem s žádostí, aby jim dělal vedoucího. Akceptoval jejich požadavek a byl s nimi až do svého odchodu na frontu 1. světové války. Po něm převzal vedení jeho kolega Říha a poté rovněž středoškolský profesor Chládek.

Poslední období bylo poznamenáno vzácným nálezem Nachtmannova dopisu. Je datován 24. 2. 1947 a odeslán z Hradce Králové. Píše, že za ním přišli asi v roce 1914 jeho žáci a požádali jej a vedení o spolupráci. Těch prvních skautů bylo dvanáct. Nachtmann píše o své vážné nemoci a jistě se tím i omlouvá, že nepíše více. Je to jediný historický dokument, jímž lze vznik skautingu v Klatovech doložit.

V minulém roce se klatovský skauting dožil 90 let. Skauti se zhostili oslav tohoto výročí tak, jak si skauting zaslouží. Oslavy byly zahájeny mezinárodní skautskou znělkou a slovy starosty města Mgr. Mráze, pod jehož patronací se oslavy konaly. Přítomen byl i krajský hejtman Dr. Zimmermann, poslanec Petr Bratský-Bráca, odchovanec klatovského skautingu, náčelník českého Junáka Zdeněk Prančl – Wabi, a další a další. O svých poznatcích, jak krácel junáckou stezkou, promluvil Zdeněk Kovařík - Akéla. A nejen o tom. Ale i o těžkých létech, která prožil v komunistických koncentračních táborech, Byl promítnut film „Říkali mu Akéla“.

Závěrem zazněla skautská hymna. Následovala vernisáž výstavy, zachycující slovem i obrazem dějiny klatovských skautů a skautek. Zachycovaly však i současnost. Byla to prostě historie a její průřez současností. V neposlední řadě poděkovali naši skauti všem těm, kteří jim podali pomocnou ruku. Vedení Kulturního domu v Klatovech, tiskařům Dragon-Pressu, sponzorům jmenovaným i nejmenovaným.

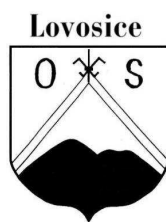
Skautský tisk, byl pozván, nevěnoval této akci pozornost, kterou si jistě zasloužila. Byly zde grafické práce z dílny Standy Šťastného - Akély, byly zde i ruční práce nejmladších skautů a skautek. Základ celé té práce tkvěl v činnosti klubů OS 361 a 365.

Jistě, že se projevila určitá modernizace skautingu. Neznamená to však, že se skauting mění. Skauting byl, je a zůstane jenom jeden. Dobrý ve svých základech, pevný ve svých kořenech. V jeho popředí stojí dnes mladí lidé. Na nich je celá váha skautské činnosti, zákona i slibu. Klatovští skauti vykročili do další desítky svého: života.

Miloslav Mašek - Mazlík

SETKÁNÍ OLDSKAUTŮ

u Lovosicích

(25.11.) Kluby z Děčína, Lovosic a Ústí nL se sešly k navázání vzájemných vztahů. Po úvodním přivítání a po zazpívání skautské hymny jsme se navzájem představili. Poté promítl br. Zd. Borský - Bóra diapositivы z vybraných výprav a táborů z let 1949, a z doby, kdy již Junák nebyl oficiálně povolen.

Během krátké přestávky nám lovosické oldskautky připravily chutné občerstvení a podaly kávu a čaj. Po prohlédnutí kroniky a fotoalb ze skautské činnosti a táborů předal br. St. Procházka z Loun propagační materiály o městě a také informoval o situaci ve Svojsíkově oddílu. Závěrem jsme zhlédli film z oldskautského tábora v Pařezské Lhotě.

Mikule - Želva

VÁNOČNÍ POSEZENÍ

u Ústí nad Labem

(22.12.) V klášterní sklepní místnosti u kostela sv. Vojtěcha v Ústí nL se sešli ústečtí a lovosičtí oldskauti. Úvodem vzpomněli skautek a skautů, kteří již odešli na nebeské pláně. Br. Luboš Pavlán – pes se krátce zmínil o betlémském světle, které přinesl, a kterým byla zapálena svíce na ozdobeném stole. Tato tradice se u nás ujala až po roce 1990 podle vzoru salcburských skautů z Rakouska, kteří ji zavedli o nějaký rok dříve. Zvyk vznikl již o mnoho dříve, podle pověsti slíbil jeden mladík z Florencie, že se přidá ke křížové výpravě v roce 1095 za osvobození Jeruzaléma a Betléma a přinese světlo z Betléma. Opravdu se po třech

letech vrátil a přinesl svíci s plaménkem světla z betlémského chrámu, a tak svůj slib splnil.

Setkání se také jako host zúčastnila pí Mgr. Peterková, ústecká spisovatelka, která přislíbila podat informaci do Ústeckých přehledů. Před ukončením pozdravil setkání předseda ORJ br. Svoboda, předal přítomným malé dárky od skautek a PF 2005 a popřál do nového roku.

Mikule - Želva

DVACÁTÉ SETKÁNÍ

OS Liberec.

(*Liberec*) Vracím se k našemu již dvacátému setkání OS klubu středisek Vlasta a Ještěd z Liberce na Selešce pod Hvozdem v září 2004.

Jako vždy jsme se začali sjíždět už v pátek. Houbaři vtrhli do lesa posbírat jeho plody. Při čištění hub jsme poseděli večer u krbu, povídali, vzpomínali, řešili aktuální i neaktuální světové problémy, ale hlavně zpívali.

V sobotu při zpěvu junácké hymny vždycky vztyčujeme slavnostně vlajku na stožár. Tentokrát se nás sešlo jednatřicet. Není to málo, vzhledem k našemu pokročilému věku, s přihlédnutím k zdravotnímu stavu a navíc vzdálenosti. Někteří bratři a sestry přijíždí z Prahy a Ústí n.L., někteří jdou s ruksáčkem na zádech 7 km od vlaku pěšky, jiní přijíždějí auty. Ale všichni se na naše setkání těší. Po obědě se rozcházíme na procházky po lese, na houby, někteří se zapojí do práce okolo Selešky a další připravují dřevo na táborový oheň a do krbu, zatímco kuchařky připravují vydatnou svačinu a večeři.

Navečer část účastníků odjíždí domů, ale dost nás zůstává na táborový oheň. Tentokrát byl nezapomenutelný. Hořící

pagoda, nad námi temné nebe poseté tisíci hvězdami, písničky při kytáře nás vracely ve vzpomínkách do mladých skautských let. Až silné chladno nás těsně před půlnocí vyhnalo od táborového ohně do klubovny, kde jsme do pozdních hodin pokračovali ve zpěvu a povídání.

Neděle už bývá smutnější. Rozjíždíme se domů, abychom se zase za půl roku zde setkali. Mezi tím se naše kluby budou scházet každý měsíc v klubovnách a také na různých kulturních akcích či výpravách.

Tak v červnu opět na shledanou!

Hana Šimonová

JEŠTĚ JSME TADY!

74. klub OS Karlovy Vary.

Ještě se stále scházíme na pravidelných schůzkách v naší "soukromé klubovně", na výletech i akcích. Ještě stále podle svých sil pomáháme našemu hnutí, zasedáme v okresní i krajské radě, navštěvujeme (na pozvání) akce našich oddílů. Je nám někdy líp, někdy hůř, tím, jak roky přibývají, ale stále ještě nás skautský „duch“ neopustil. Ne nadarmo se říká: „Jednou skautem, navždy skautem“. Nasvědčuje tomu v tomto roce 18 schůzek, vždy pečlivě připravených podle předem daného plánu, 9 polodenních i denních výletů, které bývají účelové, ponejvíce za poznáním okolí, často s cílem u „naší“ skautské Salaše. Zde jsme v průběhu roku odpracovali v brigádách nespočet hodin. Spolupracujeme s Klubem českých turistů, který zařazuje do svého programu i námi organizovaný skautský pochod „Za krásami Karlových Varů“. Zúčastňujeme se nejen veřejných skautských akcí, ale i akcí pro širokou veřejnost. V Karlových Varech každoročně probíhá (v tomto roce již XIV.) Historický seminář Karla Nejdla

pod patronací Klubu přátel Karlových Varů. Koná se ve spolupráci s Krajským muzeem, kam jsme se se svým příspěvkem přihlásili již v r. 2003 s tématem „Historie skautingu na Karlovarsku očima pamětníka“. V tomto roce jsme pokračovali s příspěvkem nazvaným „Skauti při budování vesničky SOS v r. 1968 až 70“. Jsme si vědomi toho, že tím přispíváme ke zviditelnění a šíření skautských myšlenek.

Ve spolupráci s Konfederací politických vězňů podobným způsobem usilujeme při našich každoročních setkáních u Kříže na jáchymovském dole Eliáš o to, aby další generace nezapomínaly na zlo, které připravil tisícům vězňů komunistický režim.

Malou klubovní slavnost jsme prožili v květnu, kdy byly slavnostně předány našim členům OS Medaile Díků a Stříbrná syrx.

Na měsíc červenec se podařilo pro náš Klub OS zajistit týdenní pobyt v Rožnově pod Radhoštěm, kde jsme podnikali po Beskydských horách pěší túry, kratší výlety i poznávací vycházky po okolí. Nikdy neopomeneme tradiční vzpomínkové akce, jak 28. října u „Skautské lípy“ ve Dvořákových sadech, tak dušičkové vzpomínání u hrobů našich kamarádů, kteří již odešli do „Věčných lovišť“.

Skautské vánoce na Salaši spojené s lesní vycházkou, s plným stolem dobrot, s koledami a zářícím stromečkem uprostřed přírody, jsou vždy krásným kamarádkým zážitkem, stejně jako silvestrovská vycházka zimní přírodou a její šťastné ukončení v příjemné hospůdce.

Rok 2004 jsme navršili dobrým skutkem, sbírkou pro postižené skauty v Pardubicích, kde jim vyhořela klubovna, částkou 1.200 Kč.

Za své zásluhy pro skautské hnutí byl vyznamenán další člen našeho OS Klubu

přijetím do Svojsíkova oddílu. Z počtu 16 členů našeho OS 74, jejich v tomto oddíle celkem 5.

Rok 2004 je uzavřen, ale naše činnost pokračuje. Už opět máme vypracovaný program na další rok a těšíme se na přátelská setkávání.

Alka

PRO ZAMYŠLENÍ

BETLÉMY

tradiční symboly Vánoc

(26.12.) Již tradičně se na Štěpána scházejí instruktoři u morového sloupu na Malostranském náměstí. Někdy se jich sejde deset i více, jindy méně, tentokrát jich bylo méně, aby se prošli a trochu odlehčili svým zaživačím traktům a pokochali se malostranskými střechami. Bývaly doby, kdy byly střechy ve velmi špatném stavu. Každý rok přibývalo těch opravených, letos jsme neobjevili ani jednu poškozenou.

V polovině Nerudovy ulice jsme si všimli, že v kostele P. Marie Andělské U Kajetánů probíhá výstava Staropražských betlemářů, na 130 betlémů. Rozhodli jsme se na ni podívat. Určitě to stálo za to. Překvapení nám poskytl hned betlém číslo jedna. Byl to betlém s necelou stovkou figurek ze skautského života. Část figurek byla ve skautských krojích a konala různou skautskou činnost, rozdělávali oheň, vázali uzal, zpívali, stavěli stan, mezi nimi byli i figurky divokého západu, indiáni, zálesáci. U každého exempláře je informační štítek na kterém je napsán autor, vystavovatel, někdy doba a místo vzniku a materiál, ze kterého je vyroben, někdy se to na první pohled nepozná U skautského je autorem Drozda, vystavovatel Karas, materiál papír na kartonu.

Jednotlivé betlémy jsou rozloženy kolem dokola lodě kostela na postavené dřevěné rampě, část jich je postaveno pod rampou přímo na podlaze, některé ty nejzajímavější na kamenných základech pod sochami a obrazy. Většina vystavených betlémů není širší než metr, výjimkou je několik větších, ale i miniaturních, např., betlém vestavěný pravděpodobně do plodu tykve asi 15 cm v průměru a 30 cm výšky. nebo asi 20 cm velký zhotovený ze třpytícího lávového kamene z Vesuvu. Figurky jsou od 5 cm. Nejvyšší byly štíhlé figurky z polévané keramiky vysoké asi 35 cm. Užité materiály byly velmi různorodé, nejběžnější ploché papírové na kartonu nebo překližce, vyřezávané ze dřeva, vytvořené ze šustí, upletené z vlněné příze, uháčkované, upečené z perníku, vyrobené ze skla, nepolévané i polévané keramiky, porcelánu. Nalezli jsme zde betlém z figurek nakreslených Ladou, nebo složený pouze z figurek muzikantů.

Kostel P. Marie Andělské u Kajetánů (nebo také při držení chrámu redemptoristy P. Marie ustavičné pomoci), vybuodoval v letech 1691-1717 řád theatinů zvaných též kajetáni ve slohu italského barokního klasicismu.

Než tato zpráva k vám doběhne, bude výstava dávno skončena, doufáme, že i v jiných místech jako Trutnov, či Třebechovice pod Orebem, kde jsou

dokonce slavné mechanické betlémy, byl zájem stejný jako zde.

RŮZNÉ

SEJDEME SE V KAVÁRNĚ

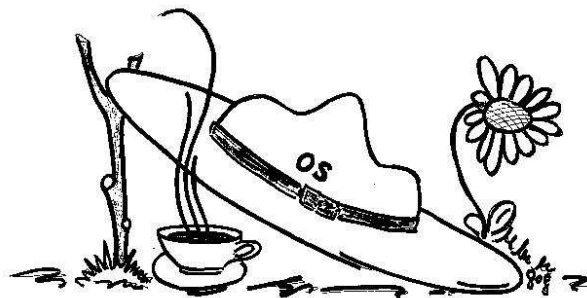
„Pod kloboukem“?

Zájemcům o Západočeské jamboree 2005

www.plzen-jamboree.info

Tato internetová adresa je určena zájemcům o Západočeské jamboree 2005, které se koná od 28. dubna do 1. května tr. u Boleveckého rybníka v Plzni. Na www adrese naleznete např. přihlášky (ke stažení), adresář přípravného štábu atd.

Koncem ledna t.r. stanovil přípravný štáb i poplatek pro OS (100,- Kč), pro ostatní zájemce, kteří by se zdrželi po celou dobu 300,- Kč. Během února, či března, by bylo vhodné oznámit předpokládané počty účastníků z řad našich OS klubů, abychom mohli připravit např. i setkání OS, obdobné na Západočeské jamboree 2002 v kavárně „Pod kloboukem“.

Zdroj dle západočeského skautského zpravodaje Krajem šesti řek a Monti (KZ OS Plzeňský kraj).

Zve a zdraví Monti

MEDVĚD KRÁČÍ

dál po skautské stezce

Nedávno se v klubovně na Blanickém předměstí konal okresní sněm Junáka. V jeho průběhu oznámil své odstoupení

z funkce předsedy ORJ br. Josef Peřka, řečený Medvěd. Rozhodl se tak ze zdravotních důvodů. Všem skautům bude určitě chybět. Za šest let, po kterou ji vykonával, velice výrazně našemu hnutí posloužil.

Medvěd byl členem skautského hnutí od roku 1968 a jemu zasvětil život, podle roverského kréda, „Sloužím“. Od roku 1990 byl vůdcem 7. chlapeckého oddílu, později vůdcem 13. střediska, členem KRJ, tiskového a distribučního střediska Junáka. Všude sloužil nadoraz a nejvíce jako předseda ORJ. Její zasedání byla vždy velmi dobře připravena, každý její člen vždy dostal přehledný „balíček“, všichni odcházeli s jasnými úkoly. Jeho zásluhou se v poslední době konaly jak čekatelské, tak vůdcovské zkoušky, které osobně zajišťoval a navíc při nich působil jako instruktor. A určitě také nikdo nepřehlédl, co všechno udělal i pro důstojný průběh letošních pětaosmdesátin tábořského skautingu. Za všechno nejlépe hovoří fakt, že tábořský okres je v celém kraji hnutím s největší členskou základnou a všechna střediska vykazují dobré výsledky.

K poděkování se připojuje oldskautský klub, jehož je členem. Všichni společně připojujeme přání pevného zdraví a spokojenosti v osobním životě i na skautské stezce, kterou svým odchodem z funkce jistě neopouští.

*Za 139. klub OS Tábor
Hanna Jančíková*

MALÁ STRANA

Kolik papíru bylo o ní popsáno a ještě bude! Když se hovoří a píše o Malé Straně, všichni se shodují o její magičnosti. To je samozřejmě veliká pravda. Ale já bych si chtěl vzpomenout na všechny ty lidičky z Malé Strany, které jsem denně potkával.

Nemohu je nazvat jinak než „lidičkami“, protože byli nějací lidštější, vstřícnější, pozornější než ostatní Pražané.

Samozřejmě bych se mohl chlubit, že jsem potkával pana Zrzavého, Sudka, Wericha, Trnku, Kohouta, všechna ta hrabata, knížata atd. Všichni jsme znali místa, kudy chodívali a kde sedávali.

Malá Strana totiž nebyla obyčejnou čtvrtí, byla to svým způsobem a životem něco, jako malá dědina. Všichni se znali, všichni o všech něco věděli. Když jste například chtěli jít něco nakoupit, tak na těch pár metrech mezi naším domkem a potravinami jste třicetkrát někoho pozdravili, s někým jste se zastavili nebo někdo na vás něco volal. Prostě, žilo se tu.

Tak intenzivně vzpomínám na ty milé sousedy a mám úsměv na tváři. Člověk se až někdy bál otevřít okno, protože hned přes ulici se ozvalo Ahoj! a už se zase klábosilo. Moje máma dokonce říkávala, že my Malostranáci nemáme moc chodit přes Vltavu.

Při pohledu na tenhle obrázek se mi vybavuje, že touto trasou jsem chodíval nejméně čtyřikrát denně a miloval Jsem ji. Šmejdil jsem po Malé Straně a měl jsem i místa, kde si člověk připadal absolutně sám. Dokonce podle Nerudových Večerních šplechtů jsem měl jedno místo u nás na střeše a připadal jsem si jako bohem z 19. století.

Jsem šťastný, že jsem tohle všechno zažil. Jsem šťastný že jsem zažil dobu, kdy měl každý svoje místo v hospůdce, kdy u Pštrossů se scházelo malostranská galérka, kdy všichni měli k sobě nějak blíž. I to „zlá“ policie věděla, komu které aulo v ulici patří a když jsem například zapomněl dovřít okno u auta, tak policajt jednoduše zazvonil na náš barák, abych si ho zavřel.

Jsem šťastný, že mám na co a na koho vzpomínat, A jsem nešťastný, že to, co

dělalo Malou Stranu Malou Stranou, je nenávratně pryč.

Petr Štěpánek, herec

Výňatek z publikace „Intimní doteky Prahy“ od malíře Roberta Kessnera. Kniha více jak třiceti kreseb, každá doprovázená vzpomínkou či vyznáním známé osobnosti.

ZAJÍMAVOSTI O VZNIKU

naší státní vlajky

Při vzniku „Republiky československé“ vznikl i problém vytvořit státní symboliku. Přestože zde byly určité historické nezpochybnitelné prvky a předlohy, trvalo dlouho, než byla oficiálně přijata česká hymna. Dlouho trvalo než byla nalezena ta „správná“.

Vlajku navrhl v soutěži akademický malíř Jaroslav Jaroš.

Naše vlajka má dva vodorovné pruhy, bílý a červený, s modrým klínem v žerd'ové části, jehož hrot je v polovině listu. O barvách (bílý, červený a modrý) bylo rozhodnuto ústavním zákonem č. 121 z 29. 2. 1920 a ústavní zákon č. 252 z 30. 3. 1920 stanovil její přesnou podobu. Tímto dnem byla také oficiálně zavedena. Znovu ji potvrdil v nezměněné formě zákon č. 163 ze 17. 11. 1960.

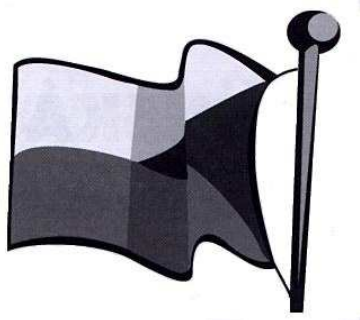
Svobodný československý stát, který vznikl 28. 10. 1918, reprezentovala zprvu stará zemská bíločervená vlajka. Teprve na konci jara v 1919 vytvořila už pracovní oficiální komise pro stanovení státního znaku zvláštní subkomitét pro vlajku. Paralelně začala fungovat i neoficiální skupina navrhovatelů státní vlajky, soustředěná v uměleckém sboru při Památníku odboje, kde se sešla řada vynikajících umělců i architektů.

Komise uvažovala nejprve o uzákonění bíločervené vlajky, tj. historických barev českých, užívaných však určitých údobích i

jako slovenských. Avšak shodná podoba s vlajkou Polska, blízkost vlajce rakouské přiměla komisi k rozšíření o další barvu. Nejvhodnější byla modrá, neboť pak šlo v souhrnu o slovanské barvy, jichž se užívalo i na Slovensku, a modrá je navíc i ve znaku Moravy. Pak již šlo jen o problém seskupení zvolených barev. Pruhové uspořádání, vodorovné i svislé, bylo zamítnuto pro možnost záměny s jinými podobnými vlajkami, a to i pro případ, že by se některá barva opakovala. Zbývalo tedy jediné řešení – umístit na bíločerveném listu barvu modrou v podobě nějaké heraldické figury. Po četných pokusech vybrala nakonec komise klín. Tak splývaly všechny barvy v organický celek, vyhovělo se estetickým požadavkům a klín v modré barvě jako jedna z nejstarších figur české heraldiky symbolizoval ji trojvrší ze slovenského znaku. Návrh byl vypracován na podzim r. 1919 (klín sahal do třetiny vlajky), začátkem listopadu téhož roku jej parlament neschválil. Veřejnost proti této verzi protestovala. Komise problém opakovaně projednala a navrhla (24. 1. 1920), při zachování poměru stran vlajky 2:3 prodloužit klín až do poloviny délky vlajky. Tím byly odstraněny estetické i výtvarné námitky a tato úprava vlajky byla přijata v Národním shromáždění jako státní vlajka. Dodatečně byla státní vlajka schválena zákonem č. 316 z 15. 4. 1920 i jako vlajka námořní (obchodní).

Vlajku československých vojenských plavidel definovalo teprve vládní nařízení č. 123 z 20. 8. 1930; byla to československá vlajka s tehdejší malým státním znakem v horním rohu u žerdi. Vládním nařízením 29 z 16. 10. 1955 byla upravena tak, že do horního rohu byl vložen státní znak (s korunou o slovenským štítem na prsou) na červenou pěticípou hvězdu, která měla v modrém trojúhelníkovém poli úzkou bílou lemovku.

Po vydání nové ústavy v r. 1960 nebyla už tato vlajka definována, a tak od té doby plní všechny uvedené funkce univerzálně statní vlajka.

JAKÝ JE NÁŠ KLUB (test)

To bývá naše častá otázka, zejména, když se nám něco nepodaří. Úspěšnost klubu si můžeme snadno posoudit. K hodnocení však musíme přistupovat s nadhledem, bez emocí. Jen tak můžeme obdržet výsledek, ze kterého se můžeme „poučit“.

Hledisek (kritérií) pro hodnocení lze nalézt mnoho, dokonce tolik, že bychom mohli výsledek předem ovlivnit. Pokusil jsem se z několika podobných testů vybrat sérii otázek, které vytvoří nepředpojatý obraz. Přiznám se, že jsem přizval také systémovou analýzu, abych vyloučil „zaujatost“. Pokud budete mít pocit, že tam nějaké hledisko chybí, doplňte si je, vždyť vybrané otázky nejsou žádné dogma.

Pro usnadnění jsou otázky uspořádány do účelových skupin. Dotazy v testu jsou od těch formálních až po neformální a pokrývají i vztahy ke třem základním principům. Než začnete hodnotit, seznamme se nejdříve s otázkami a jejich obsahem. Pokuste se odpovědět na otázky jednotlivě a pak společně porovnejte výsledky.

Personální část

- V posledních dvou letech neodešel z klubu žádný člen pro osobní neshody?

- Zaznamenal váš klub (v posledních dvou letech) přírůstek?
- Činnosti klubu se účastní všichni členové. Odpověď Ne, pokud mají někteří členové účast menší než 20 % (tzv. formální členové).
- Má klub družinu mladých nebo pracuje ve středisku juniorský klub?

Činnost klubu

- Jste spokojeni s činností klubu?
- Odpovídá vaše činnost možnostem členů?
- Je činnost klubu systematická (má plán činnosti)?
- Pořádá klub vlastní výpravy?
- Pořádá klub jiné akce?
- Pořádá klub letní pobyty nebo zájezdy?
- Je účast členů alespoň 70%?
- Vede klub vlastní kroniku?
- Přispívají do ní ostatní členové?
- Vede klub vlastní časopis?
- Přispívá do něj pravidelně ostatní členové klubu?
- Zúčastňují se vašich akcí i rodinní příslušníci?
- Pracuje rada klubu, projednává pravidelně činnost?

Skautská kvalifikace

- Má vůdce klubu vůdcovskou zkoušku?
- Mají ji další členové klubu?

Klubovna

- Má klub svou klubovnu?
- Zapůjčuje klub příležitostně klubovnu i ostatním jednotkám?
- Jste spokojeni s vybavením a výzdobou vaší klubovny?
- Konáte schůzky klubu v krojích?
- Nosí členové klubu kroje při určených příležitostech?

Vazby klubu na okolí

- Podporuje klub činnosti ostatních oddílů?

- Působí členové klubu ve výchovném systému hnutí?
- Podílí se klub na pracovních akcích střediska?
- Pomáhá klub při akcích jako závody soutěže?
- Pracují někteří členové ve vyšších skautských funkcích?

Hodnocení výsledků testu

Sečtěte si všechna ANO a NE. Otázky, na které nenajdete jednoznačnou odpověď, nezahrnujte do celkového hodnocení. U některých otázek se můžeme optat na počet „účastníků“, pokud tak učiníte získáte podrobnější přehled o stavu vašeho klubu.

Jste s výsledkem testu spokojeni? Pokud ne, zamyslete se nad činností klubu. Vaše výsledky vám mohou napovědět, kde má váš klub „slabiny“.

Gog

VÝPRAVU ZA HOUBAMI

skauti zuládli nachystat perfektně

V místním tisku ROKYCANSKO byl otištěn (4. října 2004) zajímavý článek. Jiří Baier patří mezi přední české mykology. V pátek večer na skautské louce v Rokycanech povídal o houbách v kuchyni s desítkami posluchačů.

Vše začalo pozvánkou

JUNÁK Svaz skautů a skautek ČR

55. klub OS - středisko „Rarášek“ Rokycany
pořádá dne 1. října 2004 od 16,00 hodin
v klubovně na skautské louce pod Kalvárií

besedu o houbách v kuchyni.

přednáší pan Ing. Jiří Baier,
mykolog z Receptáře TV Prima

Srdečně zveme houbařskou veřejnost

(Je možné přinést své nálezy hub k posouzení)

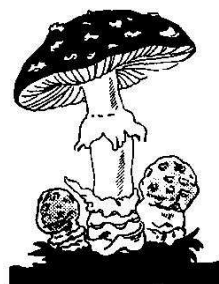
Okres má štěstí na lidi, ochotné udělat něco pro druhé. Dokladem toho byli o víkendu i rokycanští oldskauti 55. klubu. Říjen zahájili houbařskou besedou. Uskutečnila

se v pěkném prostředí sálu Skautského domova pod Strání, ale přístup na ni měli i přátelé a příznivci skautů.

Zajímavé povídání Jiří Baier, člen České společnosti mykologické, známý i z televizního Receptáře, doplnil o četné rady a zaměřil se také na recepty. Na dotvrzení svých slov houbové dobroty ukázal přítomným i prostřednictvím barevných diapozitivů. Chyběla jen ta vůně, ale i tak se nad stoly plnými pochoutek sbíhaly sliny. „Ono snad i to pocukrované vánoční cukroví na talíři bude z hub,“ odhadoval hned zpočátku František Uxa a měl pravdu. Zato určitě v té době už věděl, že na výstavce, jež se stala součástí akce, bylo představeno 77 čerstvých hub z okolí Dobříva a Strašic. „Postarali se o to Jiří Baier spolu s paní Nozarovou, bývalý hajný Šefl a organizátor celé akce bratr Míla Drechsler. Dopoledne před akcí se vypravili na sběr do lesa,“ prozradil nám. O rozšíření počtu exemplářů se ale postarali i sami návštěvníci besedy. „Kolega se třeba dozvěděl, že mu na zahrádce pod borovicí roste velmi dobrá čirůvka zemní, výborná je například v bramboračce,“ doplnil pro zajímavost František Uxa.

Pokud litujete, že jste houbařské setkání promeškali, pro vás přišel včera do redakce Bohumil Drechsler s potěšující novinkou. Skauti se totiž chtějí domluvit s městem na pokračování akce. A ti nejvíc nedočkaví se zatím mohou podívat do knihy Jiřího Baiera, kde naleznou jak fotografie hub, tak recepty.

Božena Šopejstalová

Seznam vystavených hub

z přednášky 1.10. 04 v Rokycanech.

Jedlé: bedla osinková, bedla zardělá, bolcovitka bezová, čechratka černo-huňatá, čirůvka zemní, helmovka růžová, helmovka slizká, helmovka tuhonohá, holubinka černající, hřib hnědý, hřib peprný, katmanka plavá, kozák březový, kozák kapucínek, lakovka laková, límcovka měděnková, liška obecná, lištička pomerančová, lošák zprohýbaný, muchomůrka růžovka, muchomůrka šedivka, patyčka rosolovitá, penízovka dubová, penízovka máslová, plaménka olšová, plžatka dubová, plžatka olivově-bílá, plžatka tečkovaná, popelnička stlačená, pýchavka čokoládová, pýchavka obecná, ryzec datlí, ryzec hnědý, ryzec libovonný, ryzec oranžový, ryzec smrkový, strmělka anýzka, strmělka přehnutá, šafránka červenožlutá, šupinovka kostrbatá, třepenitka maková, václavka obecná.

Jedlé: Výtečně chutné: bělo-čechratka obrovská, ryzec pravý.

Nejedlé: bělochoroš modravý, bělochoroš pýchavkovitý, helmovka zefýrová, holubinka hlínožlutá, holubinka Quéletova, choroš březový, choroš kopitovitý, choroš okrajový, krásnorůžek lepkavý, kuřátko zakouřené, muchomůrka červená, outkovka rumělková, plesňák zemní, ryzec bukový, ryzec kafrový, ryzec oranžový, ryzec ryšavý, ryzec šeredný, špička žíněná, třepenitka cihlová.

Jedovaté: čechratka podvinutá, čirůvka plavohnědá, holubinka vrhavka, penízovka skvrnitá, ryzec kravský, strmělka zápašná.

Smrtelně jedovaté: kožnatka polokrvavá, kožnatka skořicová, muchomůrka citrónová, muchomůrka porfyrová, strmělka bílá, třepenitka svazčitá.

Náčelnická pošta

Určitý počet zájemců o lesní školu pořádanou kmenem dospělých žádal o konání školy mimo prázdniny. Náčelnictvo se proto rozhodlo uspořádat školu jako víkendovou (VLŠ). Nejde o žádný experiment, ale o jednu ze dvou původních forem konání Gilwellských kurzů.

První, poznávací víkend se bude konat 27. až 29. května 2005 v Domašově. Zájemci mohou získat potřebné informace, případně přihlášky u tajemníka VLŠ na adrese:

br. Ivan Veselý Maršovská 1523,
415 01 Teplice,
E-mail: ORJTEP@volny.cz
tel: 417 564 079

Další víkendy se budou konat v září, říjnu a listopadu.

Na víkendovém zasedání odboru NOS pro výchovu a vzdělání byl velmi podrobně projednán program tohoto odboru s přihlédnutím k programovému prohlášení kmenového sněmu.

Příprava webových stránek kmene vrcholí. Brzo bude možné do nich nahlédnout na adrese:

www.skaut.cz/kmendospelych

Budou na ně, mimo jiné, umístěny Kmenové noviny. Plánujeme i rozsáhlou informační část. Bude obsahovat aktuality, zápisy z porad NOS, připravované nebo vydané předpisy kmene dospělých. Obsah nebude omezován, bude možné vyžádat si i další příspěvky.

Abychom usnadnili alespoň částečnou orientaci zájemcům, neznajícím češtinu, v tomto periodiku českých skautů kmene dospělých, vytvořili jsme základní přehled o jednotlivých pravidelných rubrikách v anglickém jazyce.

Redakce

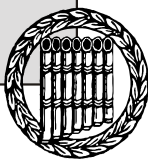
In order to make orientation in this COSG bulletin a little bit easier for those without knowledge of the Czech language, we established a basic overview on selected regular columns in English.

Editors

RESUMÉ

KMENOVÉ NOVINY OS

Občasník kmene dospělých

(The Intermittent Bulletin for COSG)

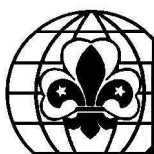
An overview on articles and their characteristics in English. Selected excerpts from articles contained in this Volume of KN.

KMENOVÉ ZPRÁVY

(COSG NEWS)

The most important information like decisions of the COSG Council. News from District Councils.

ZE SKAUTSKÉHO

světa

(From the Scout World)

- Central Europe Subregion Secretary
- Ten years of Family Scouting in Austria
- Austrian Guild has a new seat

- 37th Euroforum in Grossarl
- Indian Guild helped the victims of the Tsunami disaster
- First African gathering of ISGF
- Second gathering of Central European guilds in Krakow
- Vyškov, a very nice gathering

Z KLUBŮ (Club news)

Diverse information from the OS clubs on their activities and occurrences...

PRO ZAMYŠLENÍ

(REFLECTIONS)

Works by COSG members, original articles, essays, viewpoints, scout philosophy...

RŮZNÉ

(Miscellaneous)

Invitations, notes, remembrance of important personalities, jubilees, attractions, schedule of activities etc.

Náčelnická

pošta

(The COSG President's file)

Inspiring ideas, thanksgivings, notices, calls, questions and/or complains from the COSG members, club masters or commissioners, as well as from contributors to this bulletin.

PŘÍLOHY (Inset documents)

Indications on important occurrences within COSG and/or in the Scout Movement, international Scout/Guide activities...

- Czech Old Scout Guild Annual 2004, part B

KMENOVÉ NOVINY OS □ Intermittent Bulletin for COSG. Contributions to be send to the address:

Ústředí Junáka - **KMENOVÉ NOVINY, Senovážné nám. 24, CZ-116 47 Praha 1**

or to: Jiří Žáček, Vackova 1551, CZ-155 00 Praha 13 - Jihozápadní Město.

Pattern: Vladimír Sýkora. Print and distribution: Junák-TDC, Senovážné nám. 24, CZ-116 47 Praha 1

Unsalable, predestined only for use in OS-clubs.

KMENOVÉ NOVINY OS □ Občasník kmene dospělých. Příspěvky zasílejte na adresu:

Ústředí Junáka - **KMENOVÉ NOVINY, Praha 1, Senovážné nám. 24 116 47** nebo

Ing. Jiří Žáček, Praha 13 - Jihozápadní Město, Vackova 1551 155 00

Technická úprava: Vladimír Sýkora. Tisk a distribuci zajišťuje Distribuční a tiskové centrum

Neprodejné, určeno pouze pro potřebu klubů OS.